

Αγαπητή σύνταξη.

Υποθέτω πως δεν είμαι ο μόνος που εντυπωσιάστηκε από την δημοσίευση του ισολογισμού του ΣΑΕ στην εφημερίδα σας.

Το ΣΑΕ που ιδρύθηκε από την Ελληνική κυβέρνηση και χρηματοδοτείται από την Ελληνικό προϋπολογισμό, είναι κατ' ουσίαν μία επένδυση της Ελληνικής πολιτείας που αποσκοπεί σε ευνότητα οφέλη, τόσο της ίδιας της πατρίδας μας όσο και της ομογένειας.

Λειτουργώντας επί μία 15ετία και κατ' έτος χρηματοδοτούμενο με ειδικό κονδύλι του Ελληνικού προϋπολογισμού, σημαίνει πως οι δημοσιονομικοί έλεγχοι του χρηματοδότη επενδυτή, δηλαδή η Ελληνική πολιτεία, εγκρίνουν τους κατ' έτος υποβαλλόμενους ισολογισμούς του.

Οι γραφειοκρατικοί ωστόσο έλεγχοι κι εγκρίσεις των ισολογισμών του οργανισμού από τους μανδαρίνους της Αθήνας, δεν αφαιρεί το δικαίωμα της κριτικής από την ομογένεια στο κατά πόσο επενδύονται παραγωγικά τα κεφάλαια που επενδύει η πατρίδα προς όφελός της.

Δεν είναι λίγες οι κριτικές φωνές που από μερικά χρόνια ακούγονται μέσα από το ίδιο το ΣΑΕ, όπως τελευταία της γραμματέως του παγκόσμιου ΣΑΕ.

Έτσι, όταν σε μία δεδομένη στιγμή η Ελληνική πολιτεία εκτιμήσει πως υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ των μέσων και κεφαλαίων που διαθέτει και των αντισταθμιστικών οφελών που αποκομίζει από τη δράση του ΣΑΕ, οι ευθύνες θα πρέπει ν' αναζητηθούν σ' εκείνους που το οργάνωσαν, όπως το οργάνωσαν, σ' αυτούς που δίνουν τις κατευθύνσεις, κι επίσης βέβαια, σ' αυτούς που υπερασπίζονται

αυτές τις κατευθύνσεις και τρόπους λειτουργίας.

Θα ήταν τουλάχιστον άδικο ν' αποδωθούν οι ευθύνες της αποτυχίας στην ομογένεια που διαφύλαξε την αξιοπρέπειά της, ιδιαίτερα σ' εκείνο το φιάσκο με το τσουνάμι των ταξιδιωτών στα πρώτα χρόνια του ΣΑΕ, ακρι-

Το Δικαίωμα κριτικής και τα οφέλη του

βώς ασκώντας κριτική όπως όφειλε, σεβόμενη την ιστορία της και τον ιδρώτα του Έλληνα εργαζόμενου.

Η δημοσιοποίηση μέσω του τύπου - εφημερίδα «Ο Κόσμος» - του ισολογισμού του οργανισμού προέκυψε μέσα από την άσκηση κριτικής.

Είναι μία κατάκτηση της ομογένειας που δίνει την δυνατότητα, σε πολύ ευρύτερο κύκλο ομογενών - πέρα δηλαδή εκείνων των λίγων που ασχολούνται με τα διοικητικά και λειτουργικά του οργανισμού - να κρίνει ...κρίνοντας καικρινόμενους.

Ακόμη περισσότερο, να κρίνει (η ομογένεια) και τους κρίνοντας τους... επικρίνοντας (το ΣΑΕ).

Με την δημοσιοποίηση του ισολογισμού έγινε επιτέλους ένα μεγάλο θετικό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, ώστε να κρίνουμε με ντοκουμέντα.

Ωστόσο, για την διαμόρφωση ολοκληρωμένης εικόνας και στη συνέχεια σωστής κρίσης, θα πρέπει πρώτα να καλυφτεί ένα κατά τη γνώμη μου ση-

μαντικό κενό που προκύπτει από την ανάλυση των ποσών του ισολογισμού.

Αναφέρομαι συγκεκριμένα στα έξοδα λειτουργίας υπό τους τίτλους: «γενικά έξοδα» και «άλλα έξοδα» με αντίστοιχα ποσά 29,758 δολ και 23,381δολ.

Ένα δηλαδή συνολικό ποσό 53,139 δολ. που επιβαρύνει τα λειτουργικά έξοδα του οργανισμού κατά 1000 δολ εβδομαδιαία.

Κανείς δεν αμφισβητεί την νομιμότητά τους, αφού ασφαλώς θα υπάρχουν τα παραστατικά (αποδείξεις), κι επιπρόσθετα έχουν περάσει από τον έλεγχο των αρμόδιων της Αθήνας.

Δεν τίθεται συνεπώς ως θέμα ελέγ-

χου, αλλά απλά ως δικαίωμα της ομογένειας να γνωρίζει με ακρίβεια και να κρίνει, αν τα ποσά που διαθέτει η πατρίδα, επενδύονται αποτελεσματικά προς όφελός της.

Από τη στιγμή που καταχωρούνται ονομαστικά και με τ'αντίστοιχα ποσά μικροδαπάνες λειτουργίας όπως τηλεφωνο, χαρτικά, φιλοξενία, ταχυδρομικά, ταξίδια, διαφημίσεις, ηλεκτρικό κλπ, είναι λάθος να μην ονομαστικοποιείται μία τόσο υψηλή δαπάνη 53,000 δολ, έστω κατά κατηγορίες.

Συγκεκριμένες όμως κι όχι γενικές λογες όπως οι καταχωρημένες «γενικά έξοδα» κι «άλλα έξοδα», όπου ο καθένας μπορεί απλά να υποθέσει οτιδήποτε, ανάλογα με τις διαθέσεις του.

Είναι κατά τη γνώμη μου μία σημαντική παράλειψη που οφείλει η εφημερίδα σας ή το ΣΑΕ να καλύψει, ώστε να διαμορφώσουμε την κρίση μας σωστά, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο που καλείται η παροιμία με κάθε μορφής τρόπους να καλύψει οικονομικά τα τμήματα Ελληνικών στα πανεπιστήμια που κινδυνεύουν να κλείσουν, τα γηροκομεία μας, το θέατρό μας, τις δαπάνες λειτουργίας του Αυστραλο-Ελληνικού Συμβουλίου και τόσα άλλα.

Νίκος Καρακατσάνης

Σαν γυρίζουν τα παλιά μιας μάνας ο καημός

Μόνος σε ξενική ακρογιαλιά κύματα πέφτουν μανιασμένα γλάροι πετάνε ψηλά πελάγη, μαύρα, φουρτουνιασμένα.

Καημός βαραίνει την καρδιά μου γύρω μου, έρημοι, ξένοι - τόποι - η ξενιτιά πήρε τη χαρά μου γύρω μου - ξένοι - άνθρωποι.

Αγέρας σγκώνεται δυνατός τα νερά θολώνει ο ψαράς, ο φτωχός κομμένα δίχτυα μπαλάνει.

Η μοναξιά με γεμίζει πόνο μου μαραίνει τη ζωή άνοστο περπατώ δρόμο με κομμένη την πνοή.

Αναζητώ της νιότης τα φτερά χρυσά, περασμένα χρόνια. Μια μικρή παρηγοριά στην τόση καταφρόνια.

Νωρίς ζυγώνει το σκοτάδι αργά προβάλλει η Πούλια μια Θεία έχασα χάρη στον κήπο, μαραμένα τα γιούλια.

Κρύα προβάλλει η ανατολή μόνος στο πίσω μπαλκόνι

της νύχτας δεν βλέπω πουλί μαύρο αίμα, την καρδιά μου ζώνει.

Αναπολώ τα περασμένα το φτωχό - πατρικό πόρτες, παράθυρα κλεισμένα δίπλα, το αυλάκι θολό.

Σκιά της μάνας η μορφή έφυγε μαραζωμένη μοναχή στο πατρικό σκαλί με δάκρυα λουσμένη.

Κρυφή είχε ελπίδα να γυρίσουν τα παιδιά της στην γλυκειά πατρίδα κοντά στα γηρατειά της.

Δεν της δώσαν κρύο νερό ούτε λίγη παρηγοριά κοντά πάντα στο πατρικό στην πράσινη πλαγιά.

Έφυγε με στεναγμό γονατιστή στην Παναγιά μάνα, ποτέ δεν σε ξεχνώ φυλαχτό παντοτεινά μέσα στην καρδιά.

**Μετά τιμής
Ι.Γ. Βασιλείου
πρώην εκπ/κός**

